

[Damsgaard.]

Endelig spørgsmålet om den forskellige fortolkning. Den højtærede statsminister trækker kun de udenlandske lån fra. Ja, det er muligt, det er forklaringen. Det er nu ikke dagbladet Børsens fortolkning, og jeg går ud fra, at tallene er taget direkte fra nationalbankens månedsbalance, hvor man ganske vist ud over lånoptagningen trækker de forskellige kapitalimporter, der har været tale om, fra, altså fratrækker al udenlandsk kapital, der er indgået til landet. Det må dog være det reelle. Derfor kan det godt være rigtigt, at den højtærede statsminister har gjort det andet; men det er da også noget vildledende for os, om jeg så må sige, lægfolk, der sidder og læser på 2 forskellige sider i dette anerkendte blad, at det reelle overskud, den reelle fremgang, efter nationalbankens mening er 200 mill. kr. i indeværende år, men efter statsministerens mening — sådan som han har udlagt det — er det 700 mill. kr. Det reelle er jo 200 mill. kr., resten er importeret kapital.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg skal ikke gå ind i nogen større debat med det ærede medlem hr. Damsgård, for jeg tror faktisk, at efter det, den højtærede finansminister har sagt, er sagen tilstrækkelig opklaret.

Det er ganske normalt, at man fra valutaopgørelse til valutaopgørelse, når der er fremgang, ser på, hvor stor en del af fremgangen der skyldes lånoptagning — det er som regel lån, der optages af staten, kommunerne, koncessionerede selskaber og visse andre. Denne lånoptagning trækker man fra, og resten regner man for den reelle fremgang. Men det er rigtigt, at den kan være lidt større eller lidt mindre, end tallene viser, fordi der finder kapitalbevægelser sted, varekreditter og lignende, som man ikke har faste beløb for. Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvor store de har været, men det kan vel være rimeligt, at de i en tid, hvor der er stor tillid til Danmarks økonomi, måske er forholdsvis større, end de er til andre tider. Det svarer til, at man i tider med nedadgående valutabalace kan have en tilbagebetaling af den slags korte og mere tilfældige kreditter, så nedgangen i virkeligheden er mindre, end det ser ud til.

Jeg tror ikke, man skal starte nogen stor politisk diskussion om dette. Det, der må være afgørende for os, der jo i fællesskab glæder os over bedringen i landets økonomi og bedringen i valutaen, er, at en sådan bedring har fundet sted, og at den ikke — eller kun for en dels vedkommende — skyldes lånoptagning, men er udtryk for en reel fremgang i landets valutabalace.

Horn: Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger, som den højtærede formand måske ville mene hørte hjemme i spørgetiden. Det ene problem har jeg ment det var mest rimeligt at fremdrage her for at give den højtærede minister for offentlige arbejder lidt mere spillerum.

Det er et meget mådeholdende forslag, der her behandles, og dog er det sådan, at det tilgodeser en række opgaver, som udviklingen kræver varetaget. Jeg har hæftet mig ved en enkelt post, nemlig — hvis jeg da ikke tager meget fejl — at den bevilling, der blev givet for en 5-årig periode til transportøkonomisk forskning, er ved at være opbrugt. Den står opført til 35.000 kr. på det finanslovsforslag, vi her behandler. Det er vel ikke sådan, at dette arbejde skal sluttes; sådan opfatter jeg det ikke. Jeg vil bede om, at dette arbejde fortsættes; det drejer sig jo om et meget vigtigt område, måske mere vigtigt end vi er tilbøjelige til at mene. Transportforskningsområdet dækker bl. a. trafiksikkerheden, og herom er vi jo gået ind i et nordisk og europæisk samarbejde, som vil strække sig over et betydeligt åremål, og som bevirker, at vi godt kan komme ud for, at der må bruges lidt flere penge, for at vi kan være på højde med eller have det rigtige samarbejde med i hvert fald de nordiske lande. I denne forbindelse vil jeg sige, at de 35.000 kr. måske er nok i det kommende finansår, men man må være indstillet på fremover at ofre nogle flere penge på dette alter. Jeg ved ikke helt præcis, hvor mange penge det er, vi egentlig taber årlig nationaløkonomisk ved bilulykkerne, men jeg tager næppe fejl, når jeg mener, at det nationaløkonomiske tab ligger ved omkring 1 milliard kroner, og så er 35.000 kr., der ganske vist er det laveste beløb, man endnu har bevilget pr. år, jo ikke mange penge. Dertil kommer så de rent